

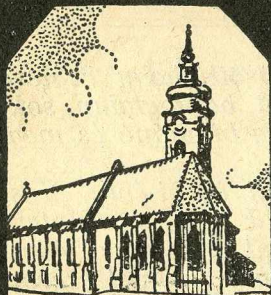
SZEGEDI HAVI BOLDOGASSZONY

A SZEGED-ALSÓVÁROSI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
HIVATALOS LAPJA. — FELELŐS SZERKESZTŐ: P. SCHNEIDER VENCEL

KALENDÁRIUM

1938. augusztus hórá.

1. HÉTFŐ. Vasas Szent Péter.
2. KEDD. Liguri Szent Alfonz. PORCIUNKULA NAPJA. Reggel 6 órákor Terciáriusoknak közös szentáldozás. D. e. 9 órákor ünnepélyes nagymise, utána pápai áldás. D. e. 10 órákor Szent Antal-mise. D. u. 6 órákor Szent Antal-ájtatosság.
3. SZERDA. Szent István vt. D. u. 2 órákor ostyasütés.
4. CSÜTÖRTÖK. Szent Domonkos hv. D. u. 6 órákor szentbeszéd és Jézus Szíve-ájtatosság.
5. ELSŐPÉNTEK. HAVIBOLDOGASSZONY NAPJA. Templom búcsú. Reggel 5 órától szentmisék. Ünnepi rend. D. e. 9 órákor körmenet. D. u. 6 órákor szentbeszéd és litánia.
6. SZOMBAT. Úr színeváltozása. D. u. 6 órákor litánia.
7. ELSŐVASÁRNAP. Reggel 6 órákor szentmise az Oltáregyesület szándékára. Szentségkitétel. Egész nap Szentségimádás. Ünnepi rend. D. u. 3 órákor közös Szentségimádás. D. u. 6 órákor szentbeszéd, s Szentségbetétel.
8. HÉTFŐ. Szent Cirjék vt. Reggel 6 órákor szentmise az elhunyt oltáregyesületi tagokért.
9. KEDD. Viannoy Szent János. D. e. 10 órákor Szent Antal-mise. D. u. 6 órákor Szent Antal-ájtatosság.
10. SZERDA. Szent Lőrinc vt. D. u. 2 órákor ostyasütés.
11. CSÜTÖRTÖK. Szent Zsuzsanna. D. u. 6 órákor Kis Szent Teréz-ájtatosság.
12. PÉNTEK. Szent Klára sz. D. u. 2 órákor ostyasütés. Terciáriusoknak reggel 6 órákor közös áldozás, általános feloldozás.
13. SZOMBAT. Szent Ipoly, Kaszsián, D. u. 6 órákor litánia.
14. VASÁRNAP. Reggel 6 órákor szentmise a Rózsafüzér-társulat szándékára. Ünnepi rend. D. u. 3 órákor Rózsafüzér-ájtatosság.
15. HÉTFŐ. NAGYBOLDOGASSZONY NAPJA. Reggel 6 órákor szentmise az elhunyt rózsafüzér-társulati tagokért. Ünnepi rend.
16. KEDD. Szent Joákim. D. e. 10 órákor Szent Antal-mise. D. u. 6 órákor Szent Antal-ájtatosság.
17. SZERDA. Szent Jácint hv. D. u. 2 órákor ostyasütés.
18. CSÜTÖRTÖK. Szent Ilona cs. D. u. 6 órákor Kis Szent Teréz-ájtatosság.
19. PÉNTEK. Szent Lajos pk. D. u. 2 órákor ostyasütés. D. u. fél 5 órákor elszámoló ülés.
20. SZOMBAT. Szent István király ünnepe. Ünnepi rend.
21. VASÁRNAP. Reggel 6 órákor szentmise a III. rend szándékára. Ünnepi rend. Reggel 6 órákor Terciáriusoknak közös szentáldozás, D. u. 3 órákor templomi gyűlés.
22. HÉTFŐ. Szent Timót. Reggel 6 órákor szentmise az elhunyt Terciáriusokért, általános feloldozás.
23. KEDD. B. Szent Fülöp. D. e. 10 órákor Szent Antal-mise. D. u. 6 órákor Szent Antal-ájtatosság.
24. SZERDA. Szent Bertalan ap. D. u. 2 órákor ostyasütés.
25. CSÜTÖRTÖK. Szent Lajos király. Reggel 6 órákor szentmise Szent Lajos tiszteletére, közös áldozás, általános feloldozás. D. u. 6 órákor Kis Szent Teréz-ájtatosság.
26. PÉNTEK. Szent Zefirin. D. u. 2 órákor ostyasütés.
27. SZOMBAT. Kal. Szent József. D. u. 6 órákor litánia.
28. VASÁRNAP. Reggel 6 órákor szentmise templomunk jötevőieért.
29. HÉTFŐ. Ker. Szent János fejev. Reggel 6 órákor szentmise templomunk jötevőieért.
30. KEDD. L. Szent Róza. D. e. 10 órákor Szent Antal-mise. D. u. 6 órákor Szent Antal-ájtatosság.
31. SZERDA. Szent Rajmund. D. u. 2 órákor ostyasütés.

URBAN

SZEGEDI HAVI BOLDOGASSZONY

Felelős kiadó és szerkesztő: P. Schneider Vencel O.F.M. házfőnök-plébános
Segédszerkesztő: P. Návay Kapisztrán O.F.M. Főmunkatárs: Kóhalmi Imre
kántor. — Megjelenik havonta. Előfizetés egy évre 1.20 P. Szerkesztőség
és kiadóhivatal: Szeged-Alsóvárosi P.ébániahivatal. Telefonszám: 11-37

Új köntösbe öltözve

várja az *Auxiliatrix Segediensis*, a szegediek Segítő Asszonya a szent, a boldog ünnepet. Új színbe öltöztek a patinás falak, új életre keltek az oltárok márványos aranycirádás oszlopai, aranyos mezben tündökölnék a szentek, új otthonában trónol a legméltóságosabb Oltáriszentség s új keretben tündököl a Szűzanya képe. Ragyog, fénylik minden az aranytól és e ragyogó, fénylő környezetben vár a Segítő Asszony híveire. A fejedelmi trónon, a ragyogó, pompázó oltáron ott áll gyermekével a mindig Segítő Asszony, a szegediek Máriája, ott áll és várja híveit, várja a lelkeket, hogy azok is e környezetben felüdüljenek, felfrissüljenek, megtisztuljanak...

Várja híveit... Nemcsak a szegedieket, vár mindenkit, aki lábaihoz siet, felüdit mindenkit, aki szívére hajtja le fáradt fejét. Megtisztít, felújít minden embert, minden lelket, szegényt-gazdagot, ifjút-öreget, férfit, nőt, gyermeket egyaránt.

Eljő a szent ünnep... Eljő!... Évszázadok óta ünnepel Szeged népe s elzarándokolnak az alföldi hívek a szegedi Haviboldogasszonyhoz e napon...

Mindig volt az alföldi magyarnak, a szegedi polgárnak gondja és bánata, amit elpanaszolhatott a Szent Szűz kegyképe előtt. Gondjára megkönnyebbülést, bánatára vigaszt nyert...

Mindig volt az alföldi magyarnak, a szegedi polgárnak könnye és fájdalma, amit elsírhatott, elmondhatott a szegediek Segítő Asszonyának. És ő letörle a könnyet, osztozott a fájdalomban...

És ha akadt az alföldi magyarnak, a szegedi polgárnak a sok-sok szomorú hétköznapi után egy örvendetes vasárnapja, egy boldog ünnepe, akkor is csak a Szent Szűzhöz sietett, megköszönni neki azt, hogy

segített, hogy vigasztalt, hogy könnyeket törölt, hogy keblére ölelte, szívére vette ezt a szegény, meggyötört, boldogtalan, sokszor talán rossz, bűnös és hűtelen, de mindig bűnbánó és megterő magyar népet. . .

Eljő a szent ünnep most is, mint eljött évről-évre. Most boldogan, örömmel siet Szeged és az Alföld népe köszönteni a Szent Szűzet. Boldogan, örömmel siet, mint a gyermek édesanyjához, ha annak ajándékot vihet, ha annak örömet szerezhethet. . . Boldogan siet, mert ajándékot vihet Máriának: a ragyogó, a kedves otthont, az új trónt, az új házat, az új templomot. . .

És a szegediek Segítő Asszonya is, mintha derűsebb, mosolygósabb arccal, boldogabb szívvel, örömtől repeső lélekkel fogadná ma gyermekeit. . . Mintha a gyermek Jézus is karját nyujtaná felénk édesanyja kebléről, hogy segítsen rajtunk. . . Igen, igen, a Szűzanya örül, a Szűzanya boldog és az édesanyával együtt örvend, a boldogságban osztozik a — Gyermekek. . .

Végtelen kegyelme, minden kincessel felérő ajándéka Istennek a Szűzanya csodatevő képe. S végtelen kedves ajándék, menyegi áldozat az Úr előtt az, ha eme drága ajándékhoz méltó a környezet is. Boldog tehát az Úr, boldog a Gyermekek ama tisztelet láttán, amely a Szűzet, az édesanyját övezi. . . És boldog az édesanya, boldog a Szűz, mert érzi keblére szorított gyermeke szíve dobogásán azt az örömet, azt a boldogságot, mely a Gyermekek egész isteni lényét betölti. . .

És boldog a nép, hogy ily drága ajándékkal kedveskedhetett Segítő Asszonyának. . .

Új köntösbe öltözve várja a szegediek Segítő Asszonya híveit. . .

Új köntösbe öltözzön lelkünk is, fogadja az Úr kegyelmét, mint megtérő gyermek az édesanya megbocsátó csókját. . .

S amint a templom új köntösét is bevonja patinás fátylával az idő, lelkünk új köntösét is úgy borítsa el az égi kegyelmek letörölhetetlen patinája, amely alatt szívünk utolsó dobbanásáig lobogjon a szeretet. . .

A szeretet Isten iránt! . . .

A szeretet, a gyermek szeretete a mindig megsegítő, megbocsátó édesanya, a Segítő Boldogasszony iránt! . . .

— Kire. —

ÓVJA

drága fehérneműjét és használjon szegedi

„HÁPÉ” SZAPPANT!

Az Élet Asszonya!

Az élet terhe, bánata kísér . . .
 A kezdet rég volt, — míg a földi cél
 Ki tudja merre és mily messze van?
 Ki tudja meddig vezet még utam? . . .

Meggyötört évek viharzó sora,
 Enyhülést adott mindig, Mária!
 Mindig csak hozzád térek drága Szűz,
 Kihez egy élet szent szerelme fűz.

A gyermekévek boldog álmait,
 Hófehér, zsenge, kis virágait
 Hamar letörte az élet-vihar
 S ekkor érzém, hogy palástod takar.

Ekkor éreztem, hogy te vagy velem,
 Te kísérsz végig majd az életen.
 Elindultam, hogy megvívjam csatám
 S te el nem hagytál soha, Szűzanyám.

Ha megcsókoltam áldott két kezed,
 Te megérezted: könnyemtől meleg.
 Ha megcsókoltam szűzi homlokod,
 Te mindig tudtad, hogy lelkem zokog.

Ha tövis szúrta meg néha szívem
 És vére csorgott végig lelkemen,
 Te gyógyígtattad meg vérző sebét
 S ha fájt, helyettem te elviseléd.

Ha rögös utam elgyötört nagyon,
 Egy-egy útszéli árokoldalon,
 Vagy erdősélen lehajtam fejem,
 Mindenütt s mindig ott voltál velem.

Ha napsugárban vitt néha utam,
 Szemeim égre vetém boldogan
 S felejték gondot, bűt és bánatot,
 Csak azt nem, soha, hogy tied vagyok.

Csillagtalan és sötét éjszakán
 Nem futottam én mécsvilág után.
 Az égen mindig volt egy csillagom:
 Te mutattad, hogy utam hol legyen.

*Elsírtam könnyek tengernyi sorát,
Sokszor azt hittem, nem bírom tovább.
Ilyenkor drága képed kerestem
S vállamra vettem újra keresztet.*

*Vállamra vettem újra keresztet
S tovább pihenten, könnyedén vittem
És hogyha erőm újra elhagyott,
Kerestem, hol vagy? . . . Hol nyugodhatok? . . .*

*Az élet terhe, bánata kísér. . .
De mindig közelg, jó a földi cél.
Egy csillag ragyog ott a cél után:
Ott vagy! . . . Ott vársz te, drága Szűzanyám! . . .*

Kőhalmi Imre.

A káromkodó ember értéke.

Földi életünkben Istent csak tetteiben s a hit szemeivel látjuk. Helyét fölséges Neve tölti be, mely szent és rettenetes, dicsérendő és imádandó, mint maga a név által jelölt legfőbb Lény. Ezt a szüntelenül dicsérendő Nevet napkeltétől napnyugtáig csak áldanunk s magasztalnunk kellene! Meg is tehetnők, bizonyára, hogy soha ne káromoljunk, mert a világon semmi és senki sem kényszerít káromló szavak kiejtésére s a káromkodástól való tartózkodás sem okoz még oly csekély kellemetlenséget is. Aki Istent tiszteli és szereti, ellenállhatatlan szükségét érzi annak, hogy mindenkor dicsérje és magasztalja s leküzdhetetlenül undorodik káromlásának még a gondolatától is. A második parancsolat betartása tehát nagyon nagy fontossága mellett semmi nehézséggel és kellemetlenséggel sem jár.

Ezek után önkénytelenül is feltolakszik a kérdés, ér-e egyáltalában valamit a káromkodó ember és, ha igen, mennyit? Szerintünk az ilyen ember semmivel sem ér többet, mint amennyit súly szerint nyom: értéke tehát annyi, ahány kilót képvisel testének anyaga. holott az ember értékét nem húsa, csontja adja meg, hanem erkölcsi tartalma. Hogy tételezhetnénk fel azonban valamilyen erkölcsi tartalmat az olyan emberben, aki még azt a könnyű második parancsolatot sem tartja meg?

Sohasem kutatom, hogy a káromkodó ember hazug, engedetlen, tolvaj, tisztátalan-e, vagy nem; mert tudom, hogy lelkileg feltétlenül az. Hiányzik belőle a jó, erkölcsös indok a bűnök elkerülésére, mert lelkében nincs isteni félelem. Csak azért nem hazudik, mert nagyon restelné, ha kiderülne; csak

azért teljesíti a parancsokat, mert fél a büntetéstől; csak azért nem lop, mert nincs reá szorulva; csak azért nem vét a tisztaság ellen, mert irtózik az emberek megvetésétől stb... De az ilyen emberek értik aztán azt is, hogyan kell bűneiket elpalástolni s erkölcsös színben feltűnni. Ez pedig a legnagyobb erkölcstelenség!

Aki a törvény hézagait kihasználva, másokat vagyoniilag megkoppaszt, nem tolvaj-e az? Aki a divatra hivatkozva meztelenkedik, tánc címén lársát összevisszatapogatja, nem tisztátalan-e az? Aki hazugságaival, rágalmaival, gyűlölködésével másoknak életét megrövidíti, nem gyilkos-e az? Pedig a világi formák szerint nem vétettek ezek semmit, lelkileg azonban mégis rosszabbak a vámosnál s a tisztátalan asszonytól. Készségesen megengedem, hogy a világi erkölcstan szerint egy káromkodó ember lehet erkölcsös; de mi egyéb a világi erkölcstan, mint hazugság, kétszínűség és erkölcstelenség?

Kétségtelen tehát, hogy a káromkodó ember erkölcstelen a farizeusok hasonlatosságára, mert ugynevezett jótettei is hijával vannak az istenességnek. Ezért lelkének is csak nemleges értéke van s cselekedeteit is csak durva haszonlesés irányítja. Aki a keresztyén erkölcstan kútfejét, Istent, gúnyolja, megveti, káromolja, az nem lehet előttünk értékesebb egy lélek nélküli hús- és csonttömegnél.

Mi a káromkodás?

Tehetetlen és kétségbeesett toporzékolása az elkárhozottaknak, akiknek ajkán a káromkodó szónál egyéb már nem is fakadhat. Borzalmas látvány, melyet Dante Inferno-jának egyik jelenetében, amikor félelemtől eltorzult s dühtől fogcsikorgató elkárhozottak belépnek a kínok várába, így rajzol elénk:

«Szidták Istent s szülőiket s zokogtak,
Szidták a magvat, helyt, időt, a fajtát,
melyből születtek s létre feljutottak».

(Inferno, III. 103—106.)

A káromkodás az Istennek, szent Szűznek, angyaloknak és a szenteknek szóval vagy tettel kifejezett sértegetése.

Szidalom és gúny az Isten és a Szentek ellen; néha borzalmas eretnokség is, amikor az, aki káromkodik, valamilyen kinyilatkoztatott igazságot, vagy isteni tökéletességet tagad. Ilyenkor a bűn még súlyosabb: nemcsak Isten megsértése, de az igazság ellen való tusakodás is.

Miként követhető el a káromkodás?

Az Istenséget szidalmazó szókkal, amikben a sátán, a sötétség angyala, a maga szellemére és beszédmodorára ismer.

Tettekkel, mozdulatokkal, mint aki az Ég ellen emeli ök-leit, vagy fogait csikorgatja az Isten megvetése, és gúny, vagy düh jeléül.

Ilyen káromkodás volt a halálosan megsebesült Julián aposztata tette, aki dacosan, égnek szegett fejével hörgő dühvel felkiáltott: «Győztél, Galileai!»

Súlyos bűn-e a káromkodás?

Igen, nagyon-nagyon súlyos.

Mert megbántja az atyák legjobbját, — mennyei Atyánkat!

Mert megsérti az első és legnagyobb jótevőnket, — Teremtőnket!

Mert megtagadja Istent s az ő igazságát!

«Semmisen borzalmasabb a káromkodásnál, — mondja Szent Jeromos; — minden egyéb bűn könnyű ehhez képest». — Megérthetjük ebből, hogy milyen szigorúan és rettenetesen bünteti Isten a káromkodást.

A káromkodó ember vagy bolond, vagy gonosztevő.

Vagy bolond, aki nem tudja, mit cselekszik; : vagy gonosztevő, aki fittyet hány erkölcsi illemszabálynak, nem ismer tartózkodást és féket semmilyen gonoszságban s kivetkőzött minden isteni félelemből.

Akár gonosztevő, akár bolond: magára vonja az isteni bosszúállás csapásait; botrányt okoz s romlást terjeszt maga körül s megbecsteleníti nyelvét, családját, fáját.

Keresztény testvérek, küzdjétek a káromkodás ellen!

Katolikusként lenni.

Képzeld csak el: Holnap megszűnnél katolikus lenni. Mit veszítenél ezzel? Elképzélhetetlenül, felmérhetetlenül sokat. Mindent. Először is az igazságot, melynek birtoklása boldogító derűvel aranyozza be lelkedet. A kétségek sötét éjszakáján támpontot nyújt, melyre biztosan támaszkodhatsz. Az élet útvesztőiben iránytűül szolgál, hogy el ne tévedj, mocsaras helyekre, zsákutcákba ne juss. A büszke öntudat fényével ragyogja be homlokodat. Tévedhetetlenül vezet az örökjavak, az ég felé.

Másodszor elveszítenéd Krisztust, az igazság napját, a boldogság kútforrását. El a boldogságos Szűzet, kívül szemben most gyermeki tisztelettel viseltetel. Nem járulhatnál hozzá szükségaidban. Nem kérhetnéd ki áldó pártfogását, nem támaszkodhatnál oltalmazó karjára. Elveszítenéd a szentek milióit. Nem élveznéd többé közbenjárásukat. Nem nézhetnél többé Szent Antal szemébe. Csalódásaid, veszteségeid visszaálmodását nem tehetnéd e nagy Csodatevő kezébe. Elveszítenéd templomod ékességeit, vonzóerejét. Nem várna ott a te Istened, hogy szívére borulva, elsird, elzokogd fájdalmaid, feltárd vérző sebeid. Nem lenne az már második otthonod, ahol lelked meg-

pihen, felüdül s új erővel, új tartalommal telítkeznek. Csak csupasz falak és poros biblia várnának ott. Nem térdelhetnél a gyóntatószékbe, hogy lerázd, levetkőzd a földi élet porát, szennyét és újjászületve, a megszentelő kegyelem menyegzős ruháját magadra öltve, kelj fel onnét. Azzal a nyugtató, boldogító tudattal, hogy bűneid meg vannak bocsájtva, botlásaid el vannak feledve s hiányaidat pótolta Krisztus vére, Krisztus érdeme. Nem részesülhetnél többé Krisztus szent testében. Nem mondhatnád Szent Pállal: Élék én, de már nem én, hanem Krisztus él én bennem. Nem vihetnéd magaddal az élő kenyér áldásait. Az otthonba, hogy ott szelíd, türelmes, önfeláldozó légy. A mezőre, hogy a robot, a munka el ne csigázzon, földszagúvá ne tegyen. Az utcára, hogy ott hitvalló légy. A gyűlésekbe, hogy a csalfa ígéretek, a galád fenyegetések ellenére is kitarts elveid, meggyőződésed mellett. A tömegek közé, hogy az emberi tekintetek, a gúnyos mosolyok, a csipkelődések ne hogy levegyenek a lábadról, meglopják önállóságodat, csorbát ejtsenek jellemeden. A kísértések pergőtüzébe, hogy ne hogy megejtsenek, ideiglenes és örök boldogtalanságba döntsenek. A betegszobába, hogy a kór, a betegség ne hogy felőrölje a tested mellett a lelkedet is. A halálos ágyhoz, hogy a végső és sorsdöntő küzdelmet diadalmasan vívd meg. De fel se tudom sorolni mindazon veszteséget, mely érne, ha elveszítenéd ősi, katolikus hitedet. Csak annyit mondhatok: vele elveszítenél mindent.

Tán ily végtelen kincstől, pótolhatatlan értéktől akarnak megfosztani azok, akik a római egyház ellen izgatnak, a jó anya hűtlen elhagyására biztatnak. Boldogtalanná akarnak tenni a földön és boldogtalanná a másvilágon. Eppen ezért undorral, megvetéssel forduljatok el tőlük. Mégcsak szóra se méltassátok a lélekrombolókat.

Isten tervei.

Világot teremtett az Isten a maga fönségében és hatalmában és földiszította azt minden szépséggel.

Világot teremt az Isten, nagy gondolatokkal, nagy tervekkel és a célszerűség törvényei szerint végtelen bölcsességgel. S mikor minden kész van, a teremtett világba beleteremti az embert, a teremtés koronáját, mert céljai vannak vele. Az ember tehát nemcsak a teremtett világ legfőbb díszje, hanem a Teremtő szándékainak megvalósítója.

Életünk tartalmát tehát Isten szándékainak fölismerése és teljesítése adja. A katekizmus mondja: Isten megteremtette az embert, hogy Őt megismerje, szeresse, neki szolgáljon s így örök boldogságot nyerjen.

Testvérem, tekintsd a világot, amely egykor nem volt, s amelyet Isten semmiből teremtett. Ha csodálkozol ezen, Istent sejtéd, sőt kezded megismerni, mert a teremtett világban a Teremtő hatalmas akarata tűnik előd. — Szemed káprázik, ha a természet szépségeit figyeled. Lelked örvend, ha az erdők lombjainak suttogását hallod, ha az éjszakai égbolt csillagos színpompáját látod. Ha egy ártatlan, kedves gyermeknek szemébe tekintünk, önkéntelenül fölkiáltunk: Istenem, mily szép lehetsz Te, aki annyi szépséget társz az ember elé! — Testvérem tudnod kell azt is, hogy a világot a maga gyönyörűséges díszével és pompájával az Isten a te számodra teremtette. E tényben az Isten jóságának és szeretetének oly mélységei és magasságai nyilatkoznak meg, mely mélységbe lehatolni, mely magasságba fölszállni az emberi képességek határain kívül esik.

Istent tehát megismerhetjük és bizonyos mértékben terveibe is betekintést nyerhetünk. Ezért mondja az Apostol: A pogányok nem menthetők, ha Istent nem ismerik, mert a természet egy nyitott könyv, melyből Istenre és tulajdonságaira vonatkozó legszükségesebb ismereteinket sajátíthatjuk el.

Isten tervei szerinti dolog, ha a Teremtőt megismertük, szeretjük is. Azt mondják a szentek: Aki Istent ismeri, vagy legalább is valaha hallott róla, lehetetlen, hogy meg ne szeresse. Mily szép dolog, ha valaki érzékeinek árával rajong Isten után, ha lelkének egész hevével csüng a jóságos Istenen, ha a vitakozások idején kardoskodik Isten ügye mellett? Csak ez nem elég!

Szükséges, hogy egész valónk szeresse Istent, mert nemcsak lélekből, de testből is állunk. Az Isten iránti szeretet szavakban, de különösen *tettekben* tökéletes. Az Isten parancsainak útján járni, Istent és Istennel élni-halni, kelni-feküdni, ad tartalmat életünknek.

Világot teremtett Isten *nagy gondolatokkal, nagy tervekkel* s megteremtett téged is, mert céljai voltak veled. Értsd meg Istent és engedj az ő hatásának. Légy Isten terveinek kovácsa, nagy gondolatainak megvalósítója. Így saját javadat is munkáld, mert Isten üdvözíteni is akar téged...

P. Szabó Dömjén.

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget,
hogy elhunyt férjem

villanszerelői, villanyossági erőműberendező

vállalatát tovább vezetem és szakmábavágó munkáknál a legjobb és legolcsóbb munkát biztosítom.

özv. **Kövecss Antalné**

Faragó u. 15 szám.

Júlia.

A Szegedi Haviboldogasszony eredeti tárcája.

Írta: *Kőhalmi Imre.*

Júlia reszkető kézzel nyomta meg a templomajtó kilincseit. Az ajtó kinyílt s ott tátongott előtte a templom rejtélyes sötétje, titokzatos, varázsos csendje, amit csak egy pisla, vörös mécsvilág lobogása tört, szakított meg. . .

Késő este volt. Júlia tétován állt a templom küszöbén. Előtte a templom imával, sóhajjal telt éjszakája, titokzatos, rejtélyes csendje, a fel-felvillanó örökmécs sugarában. Lelkében a reménytelenség éje, egy zaklatott, hányatott élet viharával. Háta mögött egy megtett út, egy rögös, tövises pálya, amelyen úgy távolodott lassan-lassan a dúló vihar, a tomboló orkán dübörgése, amint Júlia közeledett a templom küszöbéhez.

Imbolygó léptekkel vánszorgott a pislogó, vörös fénysugár felé. Szíve az izgalomtól lüktetett. Végső erőfeszítéssel, zihálva vonszolta magát a templomig, mert hívta, csalta, — úgy érezte — várja ott valaki. Valaki, aki elfeledteti véle a küzdelmeket. Valaki, aki keblére öleli; valaki, aki letörli könnyeit; valaki, aki megsegíti. . . Érezte, hogy ott van, ott várja valaki, aki megállítja őt az élet nagy-nagy rohanásában, ott várja valaki, akinél megpihenhet, akinek szívére lehajthatja fejét, akinek kezét elhalmozhatja csókjaival.

Hol kezdődött életének nagy-nagy vihara, boldogtalansága, irtózatos rohanása, — azt csak az Isten tudja. Ezernyi gondolat zsongott, tébolygott agyában. Talán a bölcsónél kezdődött? . . . Nem! Nem! Nem ott! . . . Az az idő, a gyermekkor boldog volt. Akkor tudta, hogy mi a mosoly, akkor tudta, hogy mi 'a nap-sugár, — de nem tudta azt, hogy mi a könny. . .

Az iskola padjaiban? . . . Nem! . . . Nem! . . . Ott gondtalan, vidám volt az élet . . . Hol szökött hát az első könnyesepp életébe? . . . Igen, igen, az édesanyja koporsójánál. . . Megtorpant. . . Az áldoztató korlátba ütközött. . . Szeme rémülten meredt a sötétbe. . . Igen, ott . . . ott az az arc, amely oly sokszor felvillant előtte zaklatott életében. Ott, ott az az, amely rá mindig csak mosolygott, amely reménnyel kecsgettette, amely ide hívta, ide csalta a templom sötétjébe, csendjébe. . . Ott rémlett előtte édesanyja arca. Mosolyogva, szelíden tekintett rá, majd nőtt-nőtt a pislogó vörösmécs fénye, lassan-lassan betöltötte az egész templomot, míg az édesanyai arc mind mosolygósabb, derűsebb, jóságosabb lett, végül teljesen átváltozott az arc s a felragyogó fényben ott állt előtte aranykeretben a segítő Haviboldogasszony képe. . . A segítő Haviboldogasszonyé, Máriáé, akihez valamikor ő annyiszor folyamodott segítségért s aki őt

annyiszor megsegítette. . . Máriáé, akit ő úgy szeretett s akit ő valakiért mégis elhagyott. . .

Összetörtén hullott le fáradt teste a templom hideg kövére...

Felvillant előtte a mult minden átka, gyásza, fájdalma. Felrémlett előtte édesanyja virágos, gyertyafényes ravatala, ahol elkezdődött az ő boldogtalansága, élete nagy-nagy rohanása. . . S most, az oltár előtt érezte azt, hogy ezer viharon, vészen, csapáson, megpróbáltatáson át érkezett oda, ahonnan elindult. Elérkezett oda, ahonnan elindult akkor, midőn a keresztvíz érintette szöske kis gyermekfejét. Elérkezett oda, ahonnan elindult akkor, midőn hófehér ruhában először zárta kicsiny szívébe a Legszentebbet. . . Hűségfogadalmát, mit a kereszt-ségben tett s hitét megtagadta s akit egykor hófehér, tiszta, gyermeki szívébe zárt, azt onnan kiközösítette. . . Kiközösítette, mert édesanyja utolsó kérése és fogadalma ellenére elhagyta Krisztust, elhagyta Máriát — elhagyta, eltiporta lelkében édesanyja emlékét, mert földi boldogságot remélt egy házasságtól — amely nem az égben, nem az Úr oltára előtt kötöttet. . .

A templom sötétje, csendje borult meggyötört lelkére, mélyen megszállta azt a megnyugvás s oly sok év után először illette homlokát a kereszt jelével. Ajka rebegve imára nyílt, keze reszketve imára kulcsolódott:

— Uram! . . . Uram! . . . Add vissza gyermekem! . . .

Ezalatt egy kicsiny családi fészek ablakán kopogtatott a halál. . .

Késő estére járt már az idő, midőn a sekrestyés elindult a templomot bezárni. Belebotlott a templom kövén heverő, kábult Júliába. Ijedten világot gyujtott. Rögtön felismerte a hitehagyott, a kiközösített asszonyt. Elrohant a plébánosért, aki a templomba sietett és élesztgette az alélt asszonyt. Júlia felnyitotta szemeit.

— Hol vagyok? . . . — kérdezte riadtan.

— Atyád házában, akit elhagytál . . . Mária keblén, aki visszavezetett.

— Atyám, a gyermekem. . . — rebegte Júlia, — a gyermekem . . . meghal . . .

— Istennél az irgalom, akinek akarata szent! — vigasztalá a plébános.

— Tudom . . . tudom . . . irgalom! . . . Irgalmasan büntet . . .

— Ha érdemed van rá.

— Atyám, adj lelki vigaszt, erősíts meg engem, hogy legyen erőm minden elviselésére. . .

— Megerősít téged az Úr, aki erőt is ad a csapás elviselésére . . . Jer, hazavezetlek otthonodba! — felemelte a sekrestyéssel és vezette kifelé az asszonyt.

— Megyek . . . atyám . . . megyek! . . .

Néma csendben, lobogó gyertyafénynél léptek be a kis szobába. . .

Hófehér kis ágyán, mosolyogva, lehunyt szemekkel, sápadt arccal feküdt a gyermek. Előtte térdrehullva s az ágyra borulva zokogott a férfi. . .

Bálvánnyá meredten, sápadtan, könny nélkül, — mint bűnös bírái előtt az ítélet kihirdetésnél — állt a nő. . .

A ferences barát felemelte rózsafüzérének feszületjét s a férfi felé nyújtotta:

— Térj vissza Krisztus Egyházába, amit őseid oly hűtle-
nül, könnyelműen elhagytak!

A férfi könnyes szemeit a papra veté s két reszkető kezé-
vel a feszületet ajkaihoz emelte. . .

Most a nő felé fordult a pap:

— Tékozló leány! Elveszett, de megkerült bárány, örvend-
jen neked Krisztusod! . . .

Júlia zokogva omlott térdre. Megeredtek könnyei, keb-
lére szorította a feszületet és megcsókolta a szerzetes kezét. . .

Csend tölté el a kis szobát. . . Csak a gyertya sercegett. . .

Csak a könnyek peregték. . . .

Könnyezett a férfi. . .

Könnyezett a nő. . .

Könnyezett a szerzetes. . .

Mosolygott a falon az édesanya képe. . .

Mosolygott a lezárt szemű gyermek sápadt arca. . .

Az ősi templom kegyképén pedig Mária még jobban keblére
szorította gyermekét. . .

A kötelesség.

A zsidó törvény úgy kívánta, hogy minden anya első-
szülött fiát a templomba vigye és Istennek felajánlja, (Móz. III.
12, 16.) Mária, amikor karján a kisdeddal elindult a jeruzsá-
lemi templomba, nem gondolt arra, hogy ő az Isten kiválasz-
tottja és a törvények szerzőjének anyja, tehát a mózesi törvény
őt nem érintheti. Vette a gyermeket, a szegények áldozati aján-
dékát és eleget tett a törvényeknek.

*Máriát a törvények szelleme és a kötelességérzet vitte a
templomba.*

Álljunk meg itt egy pillanatra.

Kötelessége minden embernek van. Az emberek mai fel-
fogását, cselekvési megnyilvánulását kísérve figyelemmel azt a
tapasztalatot szűrhetjük le, hogy a kötelességérzet és a gyors
cselekvési készség ma nagyon soknál s talán a legtöbb ember-
nél hiányzik.

A szülőknek kötelességeik vannak gyermekeikkel szemben.
Ha életet adtak nekik, testi és lelki jólétükről egyformán gon-

doskodni a lehetőség határain belül a legszentebb feladat, ami minden ember lelkében ösztönösen él.

Kenyér, imádság; istenfélelem és ruha; istenszeretet, embertisztelet; szülők megbecsülése, Isten parancsainak megtartása mind olyan elsőrendű feladatai közé tartozik a szülői gondoskodásnak, amelyek között különbséget tenni alig lehet.

A szülői örökös szemnek a messze idegenbe is el kell kísérnie gyermekét és többet kell látnia gyermekében, mint kenyérpusztítót, vagy kenyérkeresőt.

A szülői kötelezettség a gyermekekkel szemben nem egyoldalú. A gyermekeknek is vannak kötelezettségeik a szülőkkel szemben. S az egyik nem lehet nagyobb a másiknál.

A gyermekeknek nem szabad szülőikben csak az anyagi erőforrást tekinteni. Követelőzők nem lehetnek velük szemben. Nem szabad csak addig viseltetni tisztelettel irányukban, míg valami anyagi előnyököt remélhetnek.

A figyelmességről, az önfeláldozásról, megbecsülésről, az áldozatkészségről soha sem mondhatnak le és a szülők ezeket mind jogosan elvárhatják gyermekeiktől.

A köteleységérzet az embereken meglazult, de meglazultak azok a szálak is, melyek az embereket, a családokat és a társadalmat összetartják.

Az emberek megfélemeztek az Istenről s csodálkozhatunk-e azon, ha egymást nem tisztelik, egymás életére, vagyonára törnek, egymás becsületébe durva kézzel belenyúlnak?

A világot rendbehozni s az embereket csak a parlamentekben hozott törvényekkel, csendőrszuronyokkal és biztonsági intézkedésekkel megjavítani nem lehet. Ezekre szükség van és csak helyeselhetők. Azonban ezeknél többre is van szükség. *A lelkiismeretekben elmélyített kötelességérzetet kell fölébreszteni*, mert az emberek életét, találkozását, örömét csak ezek teszik kölcsönössé, általánossá, megnyugtatóvá és mindnyájunk életét biztonságossá.

F.

Plébániai hírek.

HAVI BOLDOGASSZONY NAPJÁN, augusztus 5-én templomunk búcsúját évenként szokásos keretben tartjuk meg ez évben is. A restaurálási munkálatok miatt a múlt évben egyszerű oltárnál, javítási munkálatok közepette szállt Szűzanyánkhoz a zarándokok fohásza, s áhitattal teljes éneke. Azóta visszahelyezték a csodátevő Kegyképet a gazdagaranyozású, megújított főoltárra. Új köntösbe öltözött az egész templom. Ünnepléses fényével várja a buzgó híveket, zarándokokat.

A búcsú alkalmával tartandó istentiszteletek sorrendje: Augusztus 4-én, délután a vidéki zarándokok fogadása, d. u. 6 órakor szentbeszéd és litánia. Augusztus 5-én, reggel 4 órától minden félóránban szentmisék. D. e. 9 órakor körmenet, utánna ünnepléses nagymise. D. u. 3 órakor ünnepléses vecsernye. D. u. 6 órakor szentbeszéd és litánia.

ZASZLÓSZENTELÉS. A Szeged-alsóvárosi Népkör új díszszázlót készített és azt augusztus 14-én d.

e. a 9 órai nagymise alkalmával fogják felszentelni.

ZARÁNDOKLAT. Plébániánk ez évben is elvezette városunk és a környező falvak híveit Mátra festői fekvésű búcsújáró kegyhelyére, Mátraverebély-Szentkútra. A csaknem 2,000 hívőt számláló zárandoklatot P. Benjámint, a városszerte ismert kiváló szónok és P. Tibor vezette. A zárandoklaton a szegedi papság részéről részvett még Barmos György apát, aki a kegyhelyen mondta fényes papi segédlettel aranymiséjét. Továbbá Dr. Henny Ferenc főesperes, Kiss István püspöki tanácsos, Lepey Emil p. tanácsos, sándorfalvi plébános, Dr. Takács István hittanár, Kiss József szeged-rózskei adminisztrátor és még többen. A kegyhelyi program zavartalanul zajlott le, lélekemelő látvány volt a zárandok-hívek szombat esti rendben és áhitatos lélekkel megtartott gyertyáskörmenete, míg a vasárnap délelőtti apáti-aranymise. — A zárandoklyonat hétfőn esle fél 10 órakor futott be a szegedi állomásra, a levante-zenekar által játszott kongresszusi induló mellett. Az állomásról pedig impozáns gyertyáskörmenetben vonultak a zárandokok és őket fogadó hívek az ősi Mátyás-templomban, hol P. Oslay Oswald v. tartományfőnök fogadta a záran-

dokokat és szentbeszédében kérte a zárandokokat, hogy ezt a Szűzanya kegyhelyén telített és Mária szeretettől duzzadó lelkületüket életük végéig tartsák meg és sugározzák ki környezetükben. — Augustus elejé-
re tervbevelt mátraverebély-szentkúti zárandoklatot a közbejött akadályok miatt nem tudjuk megtartani.

MÁRIAGYÜDI ZARÁNDOKLAT. Plébániánk augusztus 27, 28 és 29-én zárandoklatot vezet a Harkányfürdő szomszédságában fekvő kedves dunántúli búcsújáró helyre, Máriagyúdre. — Indulás 27-én szombaton hajnalban Szeged állomásról külön vonattal. Előtte fél 4 óraker szentmise az alsóvárosi Mátyás-templomban. Máriagyúdre érkezés a déli órákban. — Visszaindulás Máriagyúdról aug. 29-én hétfőn reggel. Pécsett tartózkodás délutánig. Szegedre érkezés este 9 óraker. — A zárandoklaton résztvevők a különböző egyházi ájtatóságokon való részvétel mellett megtekintik a környék nevezetességeit, Siklós várát, a gyönyörű Harkányfürdőt és Pécs városát is. Részletes program a helyszínen. — Részvételi díj 7.— (hét) pengő. — Jegyek kaphatók az alsóvárosi plébánián augusztus 8-tól augusztus 20-ig. D. e. 8—12-ig, és d. u. 5—7-ig.

Anyakönyvi hírek július hónapról.

KERESZTSEG SZENTSÉGÉBEN ISTEN GYERMEKEIVÉ LETTEK: Bán Mihály és Juhász Mária gyermeke: Mária Katalin; Dobó Béla és Kiri Ilona gyermeke: Ilona; Szélpál Ferenc és Juhász Mária gyermeke: Ferenc, Oláh József és Vajdas Mária gyermeke: Ilona; Bene József és Ruzsits Jolán gyermeke: Miklós Lajos; Hauk Mihály és Schmidt Julianna gyermeke: György; Papp József és Kispéter Piroška gyermeke: József László; Csiszár János és Kiri Anna gyermeke: Ilona; Szabó László és Hegyközi Irén gyermeke: Ida Etelka; vitéz Papp Orbán és Máté Antónia gyermeke: Károly; Szabó János és Császár Mária gyermeke: Mária, Szabó Gyula és Nyári Irma gyermeke: László Pál; Fehér Péter és Szekula Erzsébet gyermeke: István; Szabó Vince és Kasza Veronika gyermeke: Ilona; Fodor Lajos és Padi Irén gyermeke: Irén.

ÚJ CSALÁDI OTTHONT ALAPÍTOTTAK A HÁZASSÁG SZENTSEGI KEGYELMÉVEL: Böresök András és Garasi Borbála, Juhász Ferenc és Vida Ilona, Csonka István és Tombác Emília, Varga Ferenc és Gra Erzsébet, Dobó Antal és Csonka Aranka, Körmendi Ferenc és Abraham Furus Mária, Tombác István és Kakas Ilona.

ELPIHENTEK AZ ÚRBAN: Kopasz József 64 éves, sz. e.; Bundeford Erzsébet 75 éves, sz. e.; Császár Teréz 65 éves, sz. e.; Szalmássy József 47 éves, sz. n.; Szabó János 17 hónapos, Palotás István 50 éves, sz. e.; Tóth Mihály 45 éves, sz. e.; Kara István 71 éves, sz. e.; Turú János 4 éves, Farkas Viktória 60 éves, sz. e.; Villányi György 55 éves, hirt. halál; Szekeres Veronika 90 éves, sz. e.

Rövidítések: sz. e. = szentségekkel ellátva, sz. n. = szentségek nélkül.

Törv.
véde.

„Vulkan“ tűzhelyeket

Törv.
véde.

gyárt, szállít és javít mélyen leszállított árban, felelősség mellett
Fejős tűzhelyüzeme Szentháromság-u. 46.

Már 22 pengőért is jó tűzhely kapható.

Elsőrendű
hízott marha-, borjú-
és sertéshúsok

Móro Károly

mészáros és hentesnél
mindig kaphatók.

Szeged
Vaspálya-utca 6.
Tel.: 26-99.

Villamos berendezések, villamos lámpák átszerelése, villamos motorok javítása és tekeréscsere legolcsóbban garanciával

HEGEDŰS JÁNOS

villanszerelő, villamoserő-átviteli vállalatnál. Petőfi S. sugárút 2 sz. (Városi Zenede) Telefon: 2741. Kérjen díjtalan költségvetést.

Cégtulajdonos

Felelős üzemvezető

ÖZV. HEGEDŰS JÁNOSNÉ

BALÁZS KÁROLY

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel,

temetéseket jutányosan vállalom, a mai nehéz viszonyoknak megfelelően. A Magyar Államvasutak Takaré- és Segélyszövetkezete, Frontharcos, Turul és Baross szövetség tagjainak 10% engedmény. A „Nemzeti Takarékoság könyvecskének bevásárlási helye.

Sírkoszorúk legolcsóbban kaphatók.

— Szíves pártfogást kér:

Csabay Dániel

temetkezési vállalkozó

Szeged, Takaréktár-utca 2. szám. — Telefon: 22-88.
Lakás: Halász utca 11. szám. — Telefon: 30-75.

Alsóvároson egyedüli
hócipő vulkanizálás.

Legolcsóbb
cipőjavítás!

Bugyi József
Róka-utca 9. sz.

Kézimunkát és fonalat vásároljon bizalommal

Előnyomda.

Kovács Mária
kézimunka-üzletében

Himzések.

Szeged, Feketesas-utca 8. szám.

Szövetekből nagy választék!

Modern szabászat!

AKAR ÖN ELEGÁNS ÉS SZÉP RUHÁT?
HA IGEN, ÚGY RUHÁJÁT CSINÁLTASSA

VÁRNAY JÓZSEF ÚRISZABÓNÁL

Dugonics-tér, Katolikus ház.

Nálam rendelt, vagy hozott anyagból készült ruhák a gazdasági viszonyok szabta szolid árak mellett készülnek.

Kiadó: a Szent Ferenc-rendi Plébánia.